

Diàleg

L'ENCERT DE PLANTEJAR LA REMODELACIÓ D'UNA VIA QUE HA QUEDAT OBSOLETA

Remodelar la Diagonal

JOSEP OLIVA I CASAS / ARQUITECTE I URBANISTA

1. LA URBANITZACIÓ DE LA DIAGONAL (el que s'anomena la secció d'un carrer) ha quedat obsoleta, especialment en el tram entre el passeig de Sant Joan i la plaça Francesc Macià. Aquesta obsolescència es manifesta en dos punts: l'amplada de les voreres i la funcionalitat dels dos passeigs laterals. Resulta incòmode anar de compres per les primeres a causa de la seva estretor i també passejar pels segons per l'existència del carril bici i de l'aparcament de motos. Si l'anàlisi és correcta, es fa palesa la necessitat de remodelar la secció per tal de corregir aquestes dues importants disfuncions. D'entrada, doncs, la decisió de l'Ajuntament de plantejar la remodelació és ben encertada i és important haver arribat a aquesta conclusió. Gairebé caldria dir: ja era hora! Ens movem en el nivell de la idea del *què* cal fer o primera fase.

2. SI MIREM ENRERE, VEUREM que l'empitjorament de les condicions urbanes de la Diagonal va estar determinat per la gran massificació del cotxe i, en general, pel gran augment de la mobilitat. A això cal afegir-hi el progressiu increment de la potència comercial del tram passeig de Gràcia-plaça Francesc Macià, que es va estirant Diagonal amunt, sobretot al costat mar; l'Illa i El Corte Inglés en són bons exponents. Sembla que el procés històric vagi configurant un gran tronc comercial de primera intensitat des del carrer Ferran, seguint Rambla-carrerons adjacents, passeig de Gràcia-rambla Catalunya i finalment Diagonal en direcció a l'oest, però amb la barrera final de la zona universitària. Per què no propiciar aquesta tendència, que és prou lògica, raonable i natural?

ABANS ES PODIA TRANSITAR còmodament pels passeigs perquè estaven dedicats únicament als vianants i la quantitat discreta de cotxes que passaven pels carrils centrals no ocasionava els inconvenients inherents a l'intens pas de vehicles d'ara. No hi ha dubte que el cotxe ha degradat seriosament l'ambient urbà (soroll, contaminació, perill, ocupació de l'espai públic, interferències visuals), especialment a les vies de molt trànsit, com és el cas de la Diagonal. Així és que els objectius serien: a) reforçar les característiques com a carrer comercial còmode per als ciutadans, b) establir un autèntic passeig urbà pensat per als vianants, és a dir, tranquil, i c) adjudicar al cotxe el paper corresponent al gran eix circulatori que és la via en qüestió, però secundari en relació amb els que van a peu. Tot això significa augmentar la qualitat de vida del ciutadans, que hauria de ser el gran objectiu del bon urbanisme. Ara bé, cal tenir en compte que l'àmbit dels vianants és bastant incompatible amb el soroll i els gasos que emet la circulació motoritzada.

PEL QUE FA AL TRAMVIA, ÉS un mitjà de transport que té avantatges interessants: fàcil d'accedir-hi, silencios, no contaminant i bo per a trajectes mitjans. Són qualitats a valorar i, en qualsevol cas, accepto la seva presència com a hipòtesi. També comparteixo la idea del pla municipal de reduir el pas dels cotxes, atès que forma part d'un estudi general de trànsit de tot l'Eixample. És la segona fase.

3. PASSO A L'ÚLTIMA FASE, EN QUÈ es concreta el *com* es fa. Crec que és adient establir un bloc adjacent a l'alineació dels edificis format per una vorera de 10 metres d'amplada (que inclou dues fileres d'arbres), tramvia i carril bici. És a dir, s'uneixen les funcions comercials i de passeig i el conjunt és net, tranquil i d'atmosfera confortable. Alhora, queda separat del brogit del trànsit, el qual es relega a l'espai central, on hi hauria el pas del Retbus i dos carrils de cotxes per a cada direcció. Així, els vianants ocupen l'espai privilegiat, amb botigues i passeig a un costat i accés al tramvia per l'altre. Aquest és l'objectiu prioritari, per sobre de consideracions tècniques i/o pressupostàries referides a la instal·lació del tramvia pel centre. L'aposta pel transport públic és evident.

SI SE SEPARÉS LA VORERA DEL PASSEIG es trossejaria massa l'espai i, a més, el passeig tindria cotxes a cada costat. Tampoc s'ha d'enfocar la qüestió des de visions sectorials, perquè la situació del tramvia ha d'estar al servei del vianant i no supeditada a conveniències tècniques.

Notícia publicada al diari AVUI, pàgina 21. Dissabte, 27 de març del 2010

Paraules clau: Diagonal, Passeig, Tramvia, Remodelació, Plantejar, Remodelar, Ajuntament, Cotxes, Espai, Vianants

Recomana
Enviar
✕

El teu nom

Email del teu amic

Comentari